

Uppdrag #5355-6

-Karaktärer-

Innehållsförteckning

1. Heinrich Kessler (N)
2. Kirk O'Lean (M)
3. John Scareshorn (K)
4. Isac Goldstein (P)
5. Sergei Gregorov (B)
6. Messias (ges till M efter scen 11)
7. Clemence Richard Newcastle III (N i scen 1)
8. Mumoto Shewinga, "Stornäsa" (K i scen 1)
9. Beke Muboto, "Tjockläpp" (M i scen 1)
10. Mepe Sesu-Seku, "Gråskägg" (P i scen 1)
11. Bátra Oto, "Benranglet" (B i scen 1)
12. Leonard E. Holdinger (B i scen 2)
13. Jonathan Lodgers (B i scen 3)
14. Bob "Bobby" Elliot (N i scen 5)
15. Mark Silver (M i scen 5)
16. Evan Silver (K i scen 5)
17. Rob Grudberg (P i scen 5)
18. Sheriff Josef Thompson (B i scen 5)
19. Willy Dockens (N i scen 6)
20. Elizabeth Walkens (M i scen 6)
21. Rick Walkens (K i scen 6)
22. Ben Watkins (P i scen 6)
23. Gregory Rossdale (B i scen 6)

Namn: Wayland Johnson (egentligt namn: Heinrich Kessler)

Utseende: 55 år, 186 cm, 76 kg, vit hud.

Stark och uthållig.

Snabb och smidig.

Utmärkt fysik.

Hakkors intatuerat på bägge överarmarna

(om någon frågar är de indiska solsymboler),

gjorda i ungdomen, bär oftast svarta pilotglasögon.

Extremt intelligent.

Extraordinärt minne.

Viktigare färdigheter:

Extremt vältränad i att hantera ett stort antal skjutvapen.

Utmärkt i både beväpnad och obehäpnad närstrid. Behärskar ett antal stridskonster på mycket hög nivå.

Goda kunskaper i sprängteknik, taktik, utbrytarkonst och giftkunskap. Kan dyrka lås.

Mycket påläst på mänsklighetens historia (däribland en del amerikansk historia). Specialisering på civilisationslära.

Knapphändig kunskaper i agronomi.

Goda kunskaper i medicin, sjukvård och biologi.

Goda kunskaper i psykologi.

Kan flyga mindre flygplan, samt köra bil och motorcykel.

Talar engelska med omärkbar brytning. Talar tyska flytande (men inte offentligt). Talar även spanska, ryska och franska hjälpligt.

Historia: Heinrich Kessler föddes på ett av de tyska avlingshemmen som upprättades under tredje riket, hans mor och far är okända för honom. När Tyskland föll 1945 adopterades han, ett par månader gammal, av ett äldre nazistsympatiserande par i Oberammergau i sydtyskland. Heinrich växte upp i detta hem matad med hur hans föräldrar slaktats av amerikanerna och ryssarna, och hur Tyskland genom sådana som han själv skulle återuppstå när den rätta dagen var kommen. Som tolvåring gick han med i det lokala nazistsällskapet och deltog i ett antal aktioner mot personer som ansågs vara "främmande för den nazistiska ideologin". Vid 20 års ålder avled hans far, och några månader senare även hans mor. Heinrich, som ärvde allt, sålde huset med alla tillhörande ägodelar och begav sig till Berlin.

I Berlin gick han med i nazistpartiet, och började göra karriär. Han läste en hel del historia på fritiden och drömde om alla olika vapen han kunde använda i sin kamp för herraväldet. Efter tre år med partiet i Berlin hade han dock tröttnat. Medlemmarna bestod av olärd idioter som bara ville kanalisera sitt missnöje genom att oplanerat slå sönder människor och ting. Heinrich kom i kontakt med den amerikanska organisationen "Odessa" som ser som sin uppgift att beskydda stora nazistsympatisörer undan förföljelser. Heinrich inledde brevkorrespondens med ett par av medlemmarna, och flyttade slutligen 1970, 25 år gammal, till New York. Väl där välkomnades han som en medlem, och blev tillsedd en mentor - Dietrich Sunnergau. I nio års tid studerade Heinrich med hjälp av sina ärvda pengar på universitetet - historia, psykologi, medicin och biologi. Sin fritid ägnade han åt att skriva omfattande verk om sin syn på evolution, politik, nazism

och historia. 1980 sökte Heinrich anställning inom CIA för att komma ett steg närmare de som verkligen har makten. Med hjälp av sina beskyddare i Odessas ledning var det inga problem att få jobbet. Många av cheferna inom ”byrån” var även associerade med Odessa. De 20 år som Heinrich arbetat för CIA har han utnyttjat till att stiga i graderna, skaffa sig kontakter samt att lära sig mer och mer om vem som verkligen styr i landet. Förr eller senare uppenbarar sig ett tillfälle att komma till en maktposition. Det är bara att invänta den rätta dagen...

Bakgrund: Genom dina kontakter inom CIA har du fått reda på att en uråldrig artefakt av oerhörd kraft kommit till FBI:s kännedom. Genom skickliga manipulationer samt de rätta pengasummorna i de rätta fickorna har du lyckats övertyga dina överordnade om att du skall delta i FBI-operationen för att finna artefakten. Du skall låtsas föreställa FBI-agent och, enligt order, till vilket pris som helst komma åt artefakten för att föra den till CIA:s högkvarter i Pentagon. För detta uppdrag har en temporär identitet (”Wayland Johnson”) satts upp åt dig, med tillhörande utdrag ur FBI-registret. Det som står skrivet om ditt förflutna är uppdyktat för att du skulle få en plats i ”återhämtnings-gruppen”. Du har naturligtvis inga som helst planer på att återlämna artefakten till CIA. Du är inte vanligtvis vidskeplig, även om du som god nazist är troende kristen, men du har sett under och fenomen i ditt liv som fått dig att verkligen uppmärksamma det övernaturliga. Om ryktena som går inom CIA innehåller en bråkdel av sanning, är artefakten ingenting mindre än ett förstörelsevapen med gränslösa krafter! Det här kan vara den enda chansen du får i ditt liv att åstadkomma en förändring av globala mått. Med hjälp av artefakten kan du och din ras återigen komma till makten och härska ohotade.

Personlighet: Du avskyr nazismens ”grovarbetare” - idiotiska slynglar som rakar huvudet och sparkar ner saker och ting för att de är bittra över sina liv. Det du sysslar med är större. Enskilda liv är helt oviktiga. Den viktiga striden utspelas på en högre nivå - kampen för att den rätta rasen skall härska. Du är extrem renlevnadsmänniska, och föraktar alla som röker, dricker alkohol eller på annat sätt intar droger. (De gamla nazisternas drogexcesser kan bara förklaras med den låga vetenskapliga nivå som rådde under 30-talet.) Själv lever du mycket sunt, äter nyttigt, och motionerar regelbundet. Nyckelorden för ditt agerande är kall, lugn och beräknande. Du är extremt disciplinerad och mycket väl medveten om din kompetens. När det gäller erövrandet av artefakten är det viktigt att spela din oskyldiga roll in i sista stund. Ingenting får äventyra din seger. Du behöver de andra tills ni funnit artefakten - då kan du ta den, och göra dig av med de andra om så krävs.

Utrustning: Portfölj, FBI-order (handout), fyra utdrag ur FBI:s officiella register (handouts), CIA-order (handout), stor välslipad kniv, Glock 17L (pistol 9mm), Glock 26 subcompact (pistol 9mm) FBI-indentifikations-bricka, CIA-indentifikations-bricka, mobiltelefon, urval av sömn- och dödliga gifter för oralt intag eller hudkontakt, zip-påsar.

Namn: Kirk O'Lean
Utseende: 42 år, 176 cm, 78 kg, vit hud.

Tämligen stark.
God rörlighet.
Utmärkt fysik (så när som på rökningen)
Röker, går upprätt och talar med tydlig röst.
Synfel – bär oftast kontaktlinser.

Mycket intelligent.

Viktigare färdigheter:

Mycket vältränad i att använda ett stort antal skjutvapen.
Utmärkt med prickskyttegevär.
Utmärkta kunskaper i vapenhistoria och vapenvård.
Mycket bra i obeväpnad närstrid.
Utmärkta kunskaper inom sprängämnen och sprängteknik (pyroteknik).
Kan dyrka lås.
Mycket goda kunskaper i juridik och rättsväsende.
Goda kunskaper i förhörsteknik.
Mycket goda kunskaper i stridstaktik och gisslansituationer.
Goda kunskaper i första hjälpen och sjukvård.
Goda kunskaper i brottspsykologi.
Mycket bra på att köra bil. Bra på att köra lastbil.

Historia: Kirk O'Lean föddes som enda barn av Timothy och Sarah O'Lean 8:e september i Salvation, Texas i USA. Födelsen var svår då Sarah tvingades föda i ett stall eftersom bilen fått motorstopp på väg till sjukhuset. Sarah tillskansade sig svåra inre blödningar till följd av födelsen, och avled strax efteråt. Kirk växte upp med sin ensamstående far i ett av Salvations mindre ansedda områden. Kirk utmärkte sig tidigt i skolan, särskilt i de naturvetenskapliga ämnena, och var vid 10 års ålder skoltruppens ankare i gymnastik. Redan som liten bestämde han sig för att han skulle bli polis, som sin far. Fritiden ägnades åt polisserier på TV:n, träning i ett antal stridskonster samt åt jakt och fiske med fadern ute vid Kirks morfars stuga på landet. När Kirk gått ut gymnasiet, med goda betyg, fick han så äntligen chansen att göra någonting "vettigt" av sin tid. Han sökte, och blev antagen, till Militärskolan i Maine som militärpolisbefäl. Då den fyra år långa utbildningen var över, och Kirk graderat med bästa betyg reste han 1980, 22 år gammal, tillbaka till Salvation och sin far för att där söka in på polishögskolan.

Det var inga svårigheter för Kirk med sina goda rekommendationer från militären att bli antagen till polishögskolan. Under de två åren utbildningen varade utmärkte Kirk sig som egensinnig och besvärlig, men mycket hängiven. Uppväxt i tuffa kvarter som han var, kom Kirk att bli en av de ivrigaste förespråkarna på akademien för polismannens, och även den civiles, rätt att försvara sig med de medel som står tillbuds. 1983, ungefär halvvägs genom utbildningen, sökte Kirk sig till NRA, där han funnit en hel del likasinnade. Snart hade han även tagit del av Branch Davidian, en kristen del av NRA. Kirks sätt att framträda och att förespråka nödvändigt våld inom polisväsendet skapade honom även en del ovänner inom instruktörskåren, vilket medförde att hans slutbetyg från akademien inte var så lysande som de borde varit.

Sporrad av insikten om att hans mediokra slutbetyg skulle förhindra honom från att nå de höga

tjänsterna inom polisväsendet som han eftersträvade, bestämde han sig för att ändra sina framtidsplaner, och istället för att bli polis syssla med det som han hade kommit att tycka allra bäst om under de senaste åren: vapen. Han lämnade sin tjänst som patrullerande polis i Houston efter bara ett års arbete, och sökte 1985 till pyroteknikingenjör i Boston. Under studierna, som varade mellan 1985 och 1989, hade Kirk kontinuerlig kontakt med Dallas Special Weapons and Tactics-grupp, och det blev ett naturligt steg att efter utbildningen börja arbeta med dem. Efter fem års arbete för SWAT hade han kommit upp sig så mycket att FBI fick upp ögonen för honom, och han erbjöds en position (och en lön) han inte kunde neka till. Kirks karriär inom FBI har upprört och chockat. Han anses mycket svår att samarbeta med, och hans arbetsmetoder är ständigt omdiskuterade. Men de allra flesta är överens om att han kan det han gör.

Bakgrund: För ungefär en vecka sedan fick du veta att du omplacerats tillfälligt till Washington. Du har fått i uppdrag att medverka som taktisk koordinator i ett inhämtning-team. Först förstod du inte alls varför du fått jobbet, det finns säkert någon i New England som skulle kunna klara det. Två dagar senare förstod du varför du hade omplacerats. Du mottog en informell order från Branch Davidian - de ville att du skulle ta hand om tingesten som gruppen hade till uppgift att hämta (se handout). Någon inom organisationen hade alltså sett till att du skulle vara med. Det är en stor ära för dig att högsta ledningen ger dig detta förtroende.

Personlighet: Du är den bästa SWAT-mannen som finns att tillgå inom FBI, och det vet du om. Inte för att du bryr dig särskilt mycket om vad andra tycker, men det är bra att de bekräftar det du redan vet. Du har alltid gått din egen väg, och det har fungerat alldeles utmärkt hittills. Se bara vilken position du uppnått idag. Skall man komma någonstans här i världen behöver man ta för sig. Det har du gjort. "Den allsmäktige hjälper dem som hjälper sig själva." Det värsta som finns är fjollor som bara gnäller. Det du själv tjänat ihop är din egen förtjänst, och du tycker inte om att dela med dig till andra av det som är ditt.

De senaste veckorna har din stensäkra självbild och ditt lugn rubbats av drömmar du haft. En av drömmarna minns du särskilt bra (se handout). Det skedde för tre dagar sedan, och du avskyr att sådana saker sker med ditt sinne. Detta har gjort att du blivit lite butter och extra osamarbetsvillig den senaste veckan. Du kan inte släppa de här drömmarna och tankarna! Någon mixtrar med ditt huvud, och du kommer att bli vansinnig om det inte slutar!

Utrustning: FBI-order (handout), fyra utdrag ur FBI:s officiella register (handouts), Davidian-order (handout), Colt Anaconda (revolver kal .44 Magnum), prickskyttegevär m. lasersikte i låda, diverse svagare sprängladdningar, avlyssningsutrustning, minibandspelare, mobiltelefon, handfångslen, minivideokamera, monterbara sensorer, skottsäker väst, stor Maglight (lampa/batong), mindre verktyg, zip-påsar.

Namn: John Scareshorn
Utseende: 29 år, 179 cm, 71 kg, svart hud.

Normalstark.
Mycket smidig och rörlig.
Utmärkt fysik och kondition.
Utmärkt hörsel, extremt uthållig.

Mycket intelligent.

Viktigare färdigheter:
Vältränad i att skjuta med tjänstepistolen.
Mycket goda kunskaper i första hjälpen och sjukvård.
Mycket goda kunskaper i juridik.
Utmärkta kunskaper i FBI:s stadgar.
Kan köra bil och lastbil.
Mycket bra på att simma. Utmärkt i livräddning.
Utmärkta kunskaper i internationella relationer.
Goda kunskaper i historia och religion.
Talar god tyska, franska och japanska.

Historia:

John Scareshorn föddes 30:e januari 1971 som andra barn till Denzel och Liza Scareshorn i Boston. John växte upp i en trygg och beskyddande familj, och ansågs under hela sin skolgång vara en mönsterelev. Han hade fina betyg, var med i skollaget i friidrott och var ordförande i elevrådet. John hade inte, och tyckte sig inte behöva, särskilt många vänner utanför familjen. Johns familj tillhörde, och gör fortfarande, en gren av den kristna kyrkan, "Gods own church", som betonar dygder som fromhet, respekt för överordnade samt starka familjeband. Detta faktum hade naturligtvis stor betydelse för Johns starka anknytning till sin familj, och till "hemmets trygga vrå". Familjen är också starkt engagerad i Amnesty International, och bidrar ofta till organisationen både vad gäller personligt ansvarstagande samt pengadonationer. Större delen av sin fritid ägnade han åt att göra läxor, läsa böcker och åt diverse idrottsliga aktiviteter.

Efter avslutad grundskola med lysande avgångsbetyg sökte John militärtjänstgöring inom marinen för att göra sin plikt för sitt fosterland. Utbildningen tog ett år. John uppskattade tiden i flottan, trots av många av hans medarbetare tyckte att han var lite för ordningsam och lydig, även för att vara i flottan. Efter att noggrant ha undersökt sina framtidsutsikter i form av arbetstillfällen och lönelägen sökte John 1990, 19 år gammal, och blev antagen till studier i internationella relationer på Universitetet i sin hemstad Boston. Under de tre år som utbildningen varade bodde han hemma i familjens villa i ett av stadens bättre områden. Johns föräldrar och syskon var under hela perioden mycket hjälpsamma och ställde genomgående upp med såväl skolarbetet som det sociala livet.

Dessa studier följdes av juridikstudier som varade 1993-1996, och slutligen en ansökan till FBI-akademien. Intresset för att arbeta för FBI härstammade från Johns starka anknytning till sitt kära modersland, som bara förstärkts genom studierna i internationella relationer. John avgick FBI-akademien 1999 med lysande betyg, en hel hög med utmärkelser och utan några som helst riktigt goda vänner. Till vintern 1999 började han jobba för FBI:s juridiska avdelning som sakkunnig just inom internationella relationer. Detta uppdrag kommer att bli Johns första någonsin för FBI:s räkning.

Bakgrund: Efter bara ett par månaders arbete inom organisationen erbjöds du detta uppdrag av förhållandevis delikat karaktär. Antingen vill de testa vad du går för, eller så anses du faktiskt vara den bäst lämpade inom ditt område! I vilket fall är det här ett lysande tillfälle att jobba med det som du alltid velat: att tjäna Amerikas Förenta Stater, det finaste landet på jorden, "Land of the free". Du har studerat dina fyra medarbetares registerutdrag, och du är övertygad om att det här uppdraget kommer att gå som smort. Att notera är att du själv, och inte gruppledaren utsetts till att föra föremålet till Washington. Det är något ovanligt enligt vad FBI:s stadgar förordar, men är det så uppdraget lyder måste det naturligtvis efterföljas.

Personlighet: Du är naturligtvis spänd och något nervös inför detta uppdrag. Trots att du är ivrig och otroligt ambitiös inser du att man ibland måste ta saker med lugn. Detta är i praktiken inte alltid så enkelt. Det absolut viktigaste >alla kategorier> är att uppdraget utförs och slutförs enligt uppgifter från överordnade, dvs din order. Detta skall bli din första triumf. Ingenting får gå fel. FBI har en stor roll i att detta land fungerar bäst i världen, och så skulle det inte kunna vara om det inte vore för de FBI-anställdas enorma professionalitet i yrket. Du är konservativ-religiös och föredrar alltid icke våldsamma lösningar, men vet med dig att statens säkerhet överskuggar allt annat och måste gå före personliga preferenser. Uppdragets säkerhet får inte äventyras.

Utrustning: FBI-order (handout), fyra utdrag ur FBI:s officiella register (handouts), Colt 1911A1 (pistol 9mm), FBI-identifikationsbricka, kort bokversion av FBI:s stadgar, mobiltelefon, notebook, intervjubandspelare, zip-påsar.

Namn: Isac Goldstein
Utseende: 46 år, 171 cm, 70 kg, vit hud.

Normalstark för sin ålder.
Inte allt för smidig.
God hälsa, men dålig kondition pga rökning.
Synfel (bär glasögon eller kontaktlinser),
röker starka cigaretter, fula ärr över hela bröstet
efter splitterskada från mina (i barndomen).

Mycket intelligent.

Viktigare färdigheter:

Mycket goda kunskaper i databehandling
(både hård- och mjukvara).

Mycket goda kunskaper i psykologi, psykiatri
och psykoterapi. Specialinriktad på behavioristisk terapi.

Goda kunskaper i religion och teologi. Mycket goda kunskaper i judendomen.

Kan köra bil.

Mycket goda kunskaper i rättspsykologi. Goda kunskaper i juridik.

Talar hebreiska och engelska flytande.

Kan hantera en 9mm pistol samt behärskar vapenvård, men har bara träningskjutit på bana.

Historia: Isac Goldstein föddes som enda barn av Benjamin och Maria Goldstein 13:e december 1953 i Hebron i Israel. Hans far var pensionerad jurist och hans mor sjuksköterska. De bägge uppfostrade honom från vaggan till att bli en sansad och framförallt seriös ung man. Baktanken var hela tiden att Isac skulle ta en fin akademisk examen, och föra familjeäran vidare till nästa generation. Familjen var, liksom de allra flesta i området, djupt religiösa, och hela vardagen genomsyrades av guds närvaro - Toran var det enda sanna rättesnöret, och skulle följas till punkt och pricka. Ceremonier och ritualer måste genomföras i minsta detalj. Vid 20 års ålder gifte sig Isac med den då 18-åriga skönheten Anna Haza. Äktenskapet var lyckligt, och de bägge familjerna var mycket goda vänner. Vid 28 års ålder kunde Isac, efter många års hårda studier kvittera ut sin psykologexamen på Jerusalems Statliga Universitet för att kort därefter flytta tillbaka till Hebron för att öppna en egen mottagning. Anna hade fått jobb i ett stort varuhus, och framtiden såg säkrad ut.

Så hände det att arabförbundet anföll Hebron sommaren 1981. Isacs hemkvarter ansattes hårt. En bomb exploderade i hans föräldrars vardagsrum, dödade hans mor och skadade fadern svårt i armen. Isac lät sig efter en timplång diskussion med sin far övertygas om att han måste fly - om inte annat för sin frus skull. Hans far insisterade på att stanna kvar - hans mor måste få en anständig begravning, och han var ändå för gammal för att orka med en flytt. Isac och Anna reste till New York i USA, fick uppehållstillstånd och bosatte sig tillsammans där. Isac började studera rättspsykologi, och Anna fick arbete som kassörskas. För att behålla kontakten med sitt ursprung gick de bägge med i sionistiska kyrkan i New York samt blev medlemmar i rörelsen Sionistisk Front. Isac besökte även sin far i Hebron ett antal gånger, men misslyckades med att övertala denne att flytta till USA med dem. Isac doktorerade i rättspsykologi och blev mycket framgångsrik. Han öppnade en egen firma i NY 1987, vilken sysslade med olika applikationer av rättspsykologi, särskilt för framgångsrika privatpersoner och företag. 1992 kontaktades han av FBI som hört talas om honom, och var mycket intresserade av att ha honom i sin tjänst. Avtalet

var mycket lockande - för att inte säga oemotståndligt. Isac tackade ja, gick en årslång utbildning där han lärde sig grunderna för att jobba inom byrån samt hur hans avdelning fungerade. 1997 våldtogs och mördades Anna av högerextremister på väg hem från jobbet. Bedövd av sorg och ilska vände sig Isac till den judiska kyrkan och sin gud med frågan "varför?". Rabbinerna kunde inte erbjuda honom någonting annat än kvasi-tröstande och avledande svar så som: "herrens vägar äro outgrundliga". Isac bröt med kyrkan 1997, och tog ett halvårs tjänstledighet för att bearbeta sin sorg. 1998 flyttade han till Washington, för att komma iväg från sina minnen, och återupptog där sitt arbete med FBI.

Bakgrund: Under det senaste året har intressanta rykten kring en viss artefakt kommit till FBI:s kännedom. Artefaktens utseende och ursprung har du inte kunnat utröna, men den är intressant av en annan anledning: för två månader sedan kontaktades du av gruppen Sionistisk Front, som uttryckte en stark vilja att komma åt denna artefakt. Vidare, säger dom, är artefakten skapad av Gud, mycket mäktig, och är sänd som ett tecken för de rättstroga judarna över hela världen. Denna situation är precis vad du väntat på. Den enda anledningen att du inte hoppat av rörelsen är för att ha chansen att avslöja den bluff de företräder (nämligen gud) innifrån. Du sade åt Sionistisk Front att du skulle hämta föremålet åt dem - med din bakgrund i FBI var det inga svårigheter att komma med på uppdraget. Din målsättning är helt klar: att till vilket pris som krävs själv komma över artefakten för att visa den för omvärlden och avslöja den judiska kyrkan som de bluffmakare de är. Hela din ära som människa och person bygger på att du lyckas.

Personlighet: Rationell ("Det finns inget sådant som högre makter. Vetenskapen är det enda vi kan förlita oss på helt. Det finns heller ingen anledning att göra saker mer komplicerade än de är"), efterklok (irriterande egenskap), fortfarande bitter över sitt livsöde men har kommit över den värsta sorgen.

Utrustning: Portfölj, FBI-order (handout), fyra utdrag ur FBI:s officiella register (handouts), order från Sionistisk Front (handout), Glock17 (pistol 9mm), miniräknare, FBI-identifikationsbricka, psykologlicens, ett antal pocketböcker med varierande (akademiskt) innehåll, mobiltelefon av senaste modell, ett antal cigarettpaket, minibandspelare, notebook, zip-påsar.

Namn: Edward Livingsten
(egentligt namn: Sergei Gregorov)
Utseende: 172 cm, 71 kg, 45 år, vit hudfärg.

Stark
Normalsmidig
God fysik och uthållighet

Mycket intelligent
Utvecklad intuitiv förmåga.

Viktigare färdigheter:

Vältränad i pistol, mindre automatvapen
och prickskyttegevär.

Kapabel i närstrid, både obehäpnad och med kniv.

Utmärkt skådespelare. Behärskar förklädnad mycket väl.

Mycket bra på att skugga och smyga. Kan dyrka lås.

Bra på att köra bil.

Mycket bra på historia. Mycket god kännedom om olika kulturer och religioner.

God giftkunskap.

Behärskar dataprogrammering.

Goda kunskaper i psykologi.

Talar engelska, ryska och polska flytande. Mycket bra på tyska, latin och franska. Bra på grekiska.

Historia: Sergei Gregorov föddes 1955 i Minsk i dåvarande Sovjetunionen. Han minns inte så mycket av sin tidiga barndom förutom att både modern och fadern var starkt engagerade i den Sovjetiska underrättelsetjänsten KGB samt att han redan som litet barn blev förbjuden att någonsin tala med någon annan om sina föräldrar. Detta ledde naturligtvis till en hämrad utveckling av Sergeis sociala sida. Skolan han gick i var någon form av internatskola för andra barn liksom han själv, och den största delen av sin fritid fick han ägna med sina lärare som gav barnen olika former av "uppgifter" som de skulle lösa på det sätt de fann lämpligt. För att komma ifrån den enorma tristessen började Sergei tidigt att fantisera att han var andra personer. På internatet lyckades han till och med ett par gånger med att hämta ut andra pojkars matrasoner enbart genom att bete sig som de gjorde (och "låna" deras kläder"). Förklädnad, lögn och skådespeleri blev till något av en besatthet - det enda som räddade honom från den gråa, dödligt trista vardagen.

Som 18-åring togs han slutligen i tjänst hos KGB. Sin far och sin mor hade han inte sett på flera års tid nu, men det gjorde ingenting - de var ändå som främlingar för honom. I 19 år arbetade han troget för Sovjetunionens räkning i ett antal olika länder. Uppgifterna var många och skiljde sig väsentligt åt: bevakning, stöld av papper eller filer, lönnmord på viktiga personer samt infiltration. Under hela denna tid plågade honom frågorna: vem är jag, och varför gör jag det jag gör. Sitt arbete skötte han rutinmässigt och professionellt, men utan glöd. 1992 bröt Sergei plötsligt och totalt med det som fanns kvar av KGB. Med landet i kaos hade KGB ingen chans att hinna upp Sergei innan han flytt landet till en väntande tom lägenhet i London, med sig hade han ett enormt förråd av den bästa teknologin KGB hade att tillgå till dagens datum. I London började han arbeta för eget intresse. Pengar gick enkelt att ordna genom försäkringsbluffar, svindleri och bedrägeri. Trots att "karriären" nu var bättre än någonsin mådde Sergei sämre än

han någonsin gjort. Varför levde han? Vad var meningen med hans existens? Han kunde spendera hela veckor sittandes på sitt rum, krampaktigt bläddrande i en uppsjö religiösa skrifter för att finna svaret på sina frågor. Han började utveckla vissa neurotiska drag såsom torgskräck och ett sjukligt renlighetsbegär. Lägenheten hölls kliniskt ren och dammdes varannan timma. Efter sju år av sjukdom blev hans böner om hjälp slutligen hörda...

Bakgrund: Genom en slump fick Sergei syn på en tidningsnotis där en viss professor Edward Livingsten, specialiserad på ockulta frågor och nyandlighet, skulle hålla ett föredrag inför The London Archaeological Society på temat "Magiska artefakter i den moderna världen. Vad kan de åstadkomma och vad kan vi göra med dem?". Med sin talang var det inte svårt för Sergei att bli antagen som medlem i det högst hemlighetsfulla sällskapet, och att senare komma i kontakt med Professorn själv. Livingsten välkomnade Sergei som sin vän och "broder", och berättade med glädje, och stor inlevelse om sitt livsarbete. Det visade sig att Livingsten i största hemlighet kontaktats av FBI för att delta i en särskilt ihopsatt sökgrupp med uppdrag att lokalisera ett "objekt", som enligt professorn skulle vara ett maktvapen av oerhörd kraft. Sergeis sinne lyftes när han hörde orden. Var det här tecknet han väntat på? En chans att komma till makten och göra verklig skillnad i världen? Under de följande dagarna kunde han inte släppa tanken på att äga artefakten. Bara tanken på att ha den i sina händer gjorde att han hans sinne blev lugnare. Många av tvångstankarna han så starkt känt tidigare lindrades och han började för första gången, sedan så långt tillbaks han kunde minnas, att må bättre. Han blev besatt av tanken på artefakten. Den var det enda som kunde rädda honom från galenskap, och det är det enda som betyder någonting! Sergei bjöd hem professorn, mördade honom, och begav sig med dennes kläder och personliga tillhörigheter till hans lägenhet, för att sätta sig in i hans liv. En vecka senare var det dags för den nye professor Livingsten att resa till Roswell, för att där möta upp med de fyra agenterna och med deras hjälp lokalisera artefakten.

Personlighet: Trots att Sergei är starkt neurotisk, lider av tvångstankar och är besatt av att äga artefakten, är han en skådespelare och lögnare av enorma mått. Hans kunskaper inom professorns expertområden är allt mellan bra och knapphändig, men de faktum att han skall föreställa experten samt att professorn redan innan ansågs vara konstig, borde rädda honom från att bli avslöjad. En tvångstanke som han inte lyckas spela över är den nitiska renligheten. Sergei klarar inte av att vara smutsig, annat är "vardagssmuts", mer än ett par minuter i sträck. Han litar på sin intuition, som oftast leder honom rätt, och är väl medveten om sin närmast övernaturliga förmåga till skådespel. Det finns inga andra alternativ än att komma över artefakten – utan den är det bara en fråga om tid innan han blir helgalen. Pga den knapphändiga information du fått, samt det faktum att professorn själv inte har några rättigheter att inkräkta på statens angelägenheter, är du tvungen att låta de andra (med din hjälp) leda dig till artefakten. När den väl är funnen måste du ha den. Ingenting får hindra dig.

Utrustning: Portfölj, FBI-order (handout), fem utdrag ur FBI:s officiella register (handouts), Makarov '90 (rysk pistol) PSM (rysk "lätt att gömma" pistol), avlyssningsutrustning, sömngift och potentiellt dödligt gift i pulverform (för förtäring), nässpray, våtservetter, första hjälpen minilåda, zip-påsar.

Namn: Den Utvalde

Utseende: 176 cm, 78 kg, vit hud. Håret står på ända.

Tämligen stark.

God rörlighet.

Utmärkt fysik

(Ser utmärkt utan glasögon)

Mycket intelligent.

Viktigare färdigheter:

-

Historia:

-

Bakgrund:

-

Personlighet: Talar sakta, lugnt och tydligt. Agerar långsamt.

Utrustning: FBI-order (handout), fyra utdrag ur FBI:s officiella register (handouts), Davidian-order (handout), Colt Anaconda (revolver kal .44 Magnum), prickskyttegevär m. lasersikte i låda, diverse svagare sprängladdningar, avlyssningsutrustning, minibandspelare, mobiltelefon, handfångslen, minivideokamera, monterbara sensorer, skottsäker väst, stor Maglight (lampa/batong), mindre verktyg, zip-påsar.

Du är din guds utsände. Du är fylld av ett himmelsk ljus, och i huvudet hör du änglar som talar om för dig att de skall skydda dig på din väg. Du måste rädda din far, din gud. Han kallar på dig. Sök efter de himmelska portarna. Änglarna kallar på dig. Han skall hjälpa dig på din väg.

(N) Scen 1

Clemence Richard Newcastle III

11 år, spensligt byggd, rött hår och väldigt blek hy. Beiga shorts och skjorta, safarihatt. Bortskämd, inskränkt, vet ingenting om världen utanför denna del av savannen, enormt nyfiken, något hjärnslö.

Du är född och uppväxt i din familjs enorma vita trävilla vid en liten sjö på en av Afrikas savanner – du vet inte vilken. Du får vad du vill av din mor och far, bara du gnäller tillräckligt länge. Dina föräldrar har rest till stan över dagen med sina tjänare för att inhandla proviant, vilket lämnat dig ensam kvar i villan uppsädd av dina fyra personliga tjänare som du döpt till Stornäsa, Tjockläpp, Benrangel och Gråskägg efter deras utseende. Det är det enda sättet att skilja dem åt. Alla negrer ser annars likadana ut i dina ögon. Igår kväll hörde du pappa prata med en av sina jaktkompisar om en låda de hittat när de jagat. Nu, när du kommer in i köket för att ta dig en smörgås, står dina fyra tjänare samlade kring kistan. Vad kan de tänkas hålla på med?

(K) Scen 1

Mumoto Shewinga, ”Stornäsa”.

19 år, kraftig, svarthyad.

Du har spenderat större delen av ditt liv på den här gården som slav åt ett vitt par och deras vidrige lille bortskämde son. Du minns ditt riktiga namn, men enda sedan du kom till gården har man kallat dig för ”Stornäsa”. Du och tre andra slavar är ensamma kvar på gården, då fadern och modern rest till stan under dagen för att inhandla mat. Igår, när fadern sent på kvällen återvände från en jakt, såg du att två av bärarna bar på en liten kista med metallbeslag. Som liten hörde du de äldste i byn tala om en sådan låda. Den sades innehålla koncentrerad ondska som inspärrats av gudarna vid tidernas begynnelse. En djävulsk plan började ta form i ditt sinne. Du avskyr din härskarfamilj och deras vidrige son över allt annat i hela världen. Om du bara kunde få sonen att öppna lådan, skulle denna ondska säkert drabba honom, och du skulle sova bättre än vanligt kvällen efter.

Du och de tre andra befinner er i köket och håller på att packa upp efter jakten. Ni har precis funnit kistan och tagit upp den på köksbordet då sonen lägligt kliver in i köket.

(M) Scen 1

Beke Muboto, ”Tjockläpp”

26 år, stor och tjock, svarthyad.

Du har spenderat större delen av ditt liv på den här gården som slav åt ett vitt par och deras vidrige lille bortskämde son. Du minns ditt riktiga namn, men enda sedan du kom till gården har man kallat dig för ”Tjockläpp”. Du har aldrig gillat familjen du arbetar åt, men mest av allt hatar du sonen, Clemence den yngre. En riktig liten små-påve. Om du fick chansen att nacka honom utan att nån såg att det var du så skulle det mycket till för att stoppa dig...

Du och tre andra slavar är ensamma kvar på gården, då fadern och modern rest till stan under dagen för att inhandla mat. Igår, när fadern sent på kvällen återvände från en jakt, såg du att två av bärarna bar på en liten kista med metallbeslag. Nu är du i köket tillsammans med de tre andra och packar upp efter gårdagens jakt. En av de andra, Mumoto (”Stornäsa”), har precis ställt upp kistan på köksbordet, och undersöker denna noggrant med blicken, då snorungen kommer in.

(P) Scen 1

Mepe Sesu-Seku, ”Gråskägg”

58 år, rynkig, skallig och gråskäggig.

Du har hela ditt tjänat den mäktige storviltjägaren Clemence och hans far före honom. Det har varit ett gott liv och det har aldrig felats dig något. Du är tacksam för din plats i livet, även om sonen ibland kan vara lite påfrestande. Han kallar dig t.ex. för gråskägg, ett namn som inte är så farligt jämförelse med de andras namn. Massa kom hem från jakten igår och nu håller ni på med att städa undan och packa upp all utrustning. En av ungdommarna lyfte just upp en gammal kista som du aldrig sett tidigare, men som du hörde talas om igår kväll. Du satt som vanligt och tjuvlyssnade på Massa medan du tvättade hans hund. Massa hade tydligen vissa betänkligheter gentemot kistan. Du uppfattade inte riktigt vad det rörde sig om, men du hörde att han inte var säker på innehållet. Du kan knappt tygla din nyfikenhet när du ser kistan. Du rycks ur dina tankegångar av att dörren öppnas och du hör sonens pipiga stämman..

(B) Scen 1

Bátra Oto, ”Benranglet”

20 år, smal och lång.

Du har spenderat större delen av ditt liv på den här gården som slav åt ett vitt par och deras lille bortskämde son. Du minns ditt riktiga namn, men enda sedan du kom till gården har man kallat dig för ”Benranglet”. Du och tre andra slavar är ensamma kvar på gården, då fadern och modern rest till stan under dagen. Igår, när fadern sent på kvällen återvände från en jakt hörde du av en av bärarna att de hade hittat en liten kista med metallbeslag. Som liten hörde du de gamla i byn tala om en sådan låda. Denna skulle innehålla ofantliga rikedommar men en förbannelse vilade över den: den förste som öppnade den skulle dö en kvalfylld död. Men när förbannelsen väl är utverkad så borde det vara fritt fram att plocka! Du befinner dig i köket tillsammans med de tre andra där du håller på att putsa ett par skor, då du får syn på kistan. Dörren öppnas och in kliver den bortskämde sonen.

(B) Scen 2

Leonard E. Holdinger, operativ chef för Special Ops.

56 år, kostymklädd. Olyckligt gift, mitt i en skillsmässa. Stressad.

Du skall dela ut respektive uppdragsmapp till de fyra agenterna och informera dem om att Professor E. Livingsten ansluter på destinationsflygplatsen Roswell. Gruppen skall överlämna Livingstens mapp till honom. Han kommer att vänta på Café Mounir som ligger inom flygplatsområdet. Du har ingen ytterligare information att ge. ”Deny everything”.

(B) Scen 3

Jonathan Lodgers

21 år gammal. Addidasbyxor, skitiga jeans och brun läderjacka.

Du är en desperat knarkkurir på flykt, ditt vapen har precis avslöjats i metalldetektorn. Du har tagit amfetamin. De är ute efter dig, du måste med det här flyget, du måste skjuta dig ut om de hindrar dig...

(N) Scen 5

Bob "Bobby" Elliot

28 år, bonne, helskägg, fet, vanligen klädd i gummistövlar och snickarbyxor. Gör som de andra gör. Dum. "Du hade egentligen ingenting emot svartingarna som liten - du var faktiskt riktigt god vän med en av dem. När du var 7 år gammal visade dock din nyblivne styvfar Mark vägen. Han gav din svarte vän rejält med stryk, skickade iväg honom, och hotade med att han skulle slå ihjäl denne om han kom tillbaka. Först grät du ett tag, men när Mark berättat om alla de hemska illgärningar som begåtts av de svarta mot den vita befolkningen ända sedan Amerika upptäcktes för över 500 år sedan förstod du varför. Kannibalism, svartkonst, ingifte och skattefusk är bara några av de saker de sysselsätter sig med! Nu är du här tillsammans med Mark och två av hans vänner under ledning av Sheriff Thompson för att rensa upp bland stadens drägg. Sheriffen sade att ni skulle driva ut dem härifrån. Sitt tjänstegevär skall han förmodligen ha till att hota dem, eller till att skjuta ett eller annat varningsskott."

Utrustning: Högaffel.

(M) Scen 5

Mark Silver

51 år, driver egen liten bensinstation i stan, går normalt klädd i flanellskjorta och rejäla skor. Lång och smal.

"Redan sedan du var liten har du avskytt kafferna som kom till din stad och ditt land för att stjäla pengar av dig och ditt folk. När du tappade ditt arbete inne i storstan till en apa fick du nog och flyttade ut till denna lilla stad där du trodde att du skulle slippa dem. Men de spred sig hit också. Nu är du här tillsammans med din grönsak till svärson, din bror Evan, din bästa vän Rob samt sheriff Thompson för att rensa upp i stadens befolkningsträsk."

Utrustning: Hagelbössa och stor kökskniv.

(K) Scen 5

Evan Silver

32 år, 190 cm, stor kroppshydda, mustach och mindre skägg, arbetslös, älskar motorcyklar och att se på tv. Bär normalt sett skinnställ och solglasögon. Tycker om att driva med folk som är dumma och handikappade.

"Igår kom Sheriff Thompson över och berättade den otroliga historien om hur det kommit fram att en av stadens nigger kidnappat och våldtagit familjen Johansens dotter Lisa. Eller hette hon Emma? Nåja - skit samma. I vilket fall är det dags att några sätter niggererna på plats en gång för alla. Han sade åt dig att ta med dig brorsan (Mark) och möta honom vid polishuset kl.12 på natten. Nu är ni här, fem starka karlar, för att ta tag i det som borde ha gjorts för länge sedan."

Utrustning: Grov kedja

(P) Scen 5

Rob Grudberg

48 år, 163 cm, småtjock, arbetslös, bor hemma hos sin mamma.

”När du var ung läste du en en termins historiekurs på universitetet. När föreläsaren började tala om andra världskrigets fasor, förföljelserna av folkgrupper och de vitas förtryck fick du nog och åkte tillbaka till Roswell. Historikerna kan påstå vad de vill, världen ser inte ut som de tror att den gör. Verkligheten är den att negrerna kom och koloniserade den världsdelen som du och dina förfäder varit med om att bygga upp. När man ser hur de har det i sina egna länder är det ju inte svårt att räkna ut att om de får hållas ett tag till kommer det att se likadant ut här. Varför vet du inte riktigt, men man kan ju inte bestrida det faktum att de är fattiga och vi är rika. Någonstans måste man sätta gränsen, och ikväll är du och din bästa vän Evan här tillsammans med sheriff Thompson för att få ett slut på negerproblemet i den här stan för gott.”

Utrustning: Piska och revolver.

(B) Scen 5

Sheriff Josef Thompson

37 år, 181 cm, skinntorr, grått skäggstubb, elak uppsyn, bitter och hatisk.

”Ända sedan mänskligheten först fick kontakt med negrerna har de riktiga, vita, människorna gjort sitt bästa för att bli av med dem, och ända sedan dess har de på något konstigt sätt lyckats undkomma att utrotas. Det måste vara någonting som ligger i deras natur, precis som andra djur av samma slag, t.ex. kackelackor, anpassar de sig för att överleva. Men snart måste det få ett slut. Sedan USA började infekteras av denna sjukdom har det bara gått utför med samhället. Personrån, våldtäkter, inbrott, nedsmutsning, en degenererad yngre generation. Allt går att härleda till de svarta aporna som kom hit med sin vidriga negermusik och sina äckliga stora läppar, smutsiga hår, stora näsor och vidriga lukt. Om denna plåga någonsin skall få ett slut måste varje medborgare göra sitt till för att utrota den negroida rasen från jorden. Det är det enda sättet. I din egen hemby har du gjort så gott du kan, men så fort du försökt använda lagliga medel för att få aporna avrättade kommer det en skrivelse från någon negervän i kongressen. Flera gånger har du varit nära på att förlora ditt jobb. På grund av negrerna. Det är skamligt att en vit medborgare skall behöva skylla sig bakom en dräkt för att kunna ge dem vad de förtjänar! Ikväll har du samlat ihop ett gäng pålitliga män för att få ett slut på negerproblemet i den här stan: bröderna Silver (Mark och Evan), Rob Grudberg och Marks slöe son Bobby.”

Utrustning: Remington M870 hagelgevär, tandad jaktkniv, S&W .38Sp revolver, gott om extra ammunition.

(N) Scen 6

Willy Dockens

32 år, lång, mörkhyad. Kostym och finskor. Sympatisk, målinriktad och rättvis.

”Du har bott i Roswell hela ditt liv tillsammans med din bror Rick och hans fru Elizabeth. Du arbetar som Roswells enda försvarsadvokat och är tämligen framgångsrik i ditt yrke. Du tycker om ditt jobb, och skulle inte vilja byta ut det mot något annat i någon större stad. På väg hem från en kvällspromenad överaskades du utanför ditt hus av fyra män i vita kåpor. Först trodde du att det hela var ett dåligt skämt, men när en av dem kom emot dig med en högst verklig kökskniv höjld mot skyn insåg du allvaret och började löpa runt huset skrikandes höga varningsrop till de andra där inne. På baksidan låg Rick på marken i bitter kamp med ännu en kåpklädd man. Hans fru stod skräckfyllt bredvid med deras lilla dotter Marion i fast grepp. Du greppade ett vedträ som låg i närheten och slog till den vitkåpade mannen hårt i bakhuvudet med det. Han föll medvetslös till marken och du kunde hjälpa Rick upp. Ni fick dock inte många sekunders andrum innan de fyra andra dök upp runt hörnet. Denna gång fick du syn på en revolver i handen på en av dem! Panikslagna flydde ni bort från huset bort mot närmsta byggnad i närheten: tågstationen. Det verkade som om männen stannat upp en stund, kanske för att hjälpa sin kamrat upp, för ni fick ett försprång på 50-100 meter. När du var ett tiotal meter ifrån stationsbyggnaden fick du i steget syn på gamle Ben Watkins och hans kamrat, sittandes på en parkbänk, lyckligt ovetandes om vad som väntade dem. Det fanns ingen tid att förlora - du skrek åt dem att följa med er. Rick sprang fram till dem och högg tag i dem samtidigt som du krossade fönstret till stationen med armbågen. Glasskärvorna skar in i din arm, och du kände hur små rännilar av blod började leta sig ner för underarmen. Elizabeth och barnet kom först in, därefter de två gamla männen. Som siste man kravlade du dig igenom fönstret samtidigt som du hörde skrik och en knall bakom dig. Du landade på golvet innanför i chocktillstånd. Det verkade inte som du blivit träffad av någon kula. Männens utanför blev plötsligt märkbart tystare. Som om de väntade på någonting. Vad skall ni ta er till?”

(M) Scen 6

Elizabeth Walkens med dotter Marion (9 år).

28 år, rundnätt, mörkhyad, klädd i rutig klänning och tofflor. Normalt sett gladlynt.

”Du bor i Roswell i New Mexico sedan tre år tillbaka, då du flyttade hit med din nyblivne make Rick och din dotter Marion. Du arbetar deltid på stadens postkontor, och är nöjd med ditt arbete. Dina favoritsysselsättningar är att laga mat och att läsa spännande böcker.

Du stod vid spisen hemma i ert kök och lagade mat när det hände. Du hörde ett skrik från baksidan. Det gick inte att missta sig på rösten - det var Rick, och det lät allvarligt. Du rusade ut med Marion för att se Rick brottandes för livet på baksidan med en man klädd i vit kåpa. Du greps av panik och började skrika högljutt. Som en räddare ur nöden dök Ricks bror Willy, som är inneboende hos er, upp runt hörnet. När han såg deen vitklädde mannen greppade han ett vedträ och slog denne hårt i bakhuvudet.. Mannen föll till marken och Rick kunde resa sig upp. Du trodde precis att du skulle kunna sansa dig då du såg fyra andra, identiskt klädda, män komma runt hörnet. En av dem hade en revolver, och du greps återigen av panik. Efter det blir allt ett enda virrvarr, och innan du kom till dina sinnens fulla bruk igen var ni redan på flykt ifrån huset. Tacka gud för att du fick med dig Marion. Ni flydde mot stationsbyggnaden i hopp om att finna skydd. Utanför stationen på en bänk satt gamlingarna Ben och Gregory. Det var ingen tvekan om att männen var ute efter er på grund av er hudfärg, och om Rick inte slitit med sig de bägge männen hade de förmodligen gått ett grymt öde till mötes. Willy, som alltid varit en handlingarnas man, bröt upp ett av fönstrena till stationen och lät dig och Marion kravla er in först. Vettskrämd som du var kom du aldrig på tanken att vända dig om och se var de vitkåpade männen fanns, men när du väl var inne med din dotter hörde du en smäll som bara kan ha uppkommit av en revolver. Du blev återigen livrädd, kravlade in bakom en stor packlår, höll din dotter tätt intill dig och bad om att inte bli upptäckt...”

(K) Scen 6

Rick Walkens

42 år, välbyggd och lång, mörkhyad. Klädd i jeans och t-shirt med gymnastikskor.

”För tre år sedan flyttade du till en mindre villa i Roswell tillsammans med din nyblivna fru Elizabeth och hennes då sexåriga dotter Marion. Sedan två år tillbaka bor även din bror Willy hos er. Du har sedan flytten haft anställning på ett bygge en bit utanför staden. Lönen är ganska dålig, men du gör vad du kan för att hjälpa till med familjeförsörjningen. Denna kväll, när du var på baksidan för att se till stängslet, överfölls du av en man i vit kåpa som slog mot dig med en enorm kedja. Du hann inte riktigt reagera, och fick ta emot ett hårt slag mot ena låret. Du lyckades greppa tag i mannen, och ni föll till marken vilt kämpandes. Du var fullt koncentrerad på striden, men hann ändå uppmärksamma att Elizabeth och Marion kom ut för att se vad som stod på. Du skrek åt henne att gå in igen, men det verkade som om hon var för chockad för att lyssna på dig. Striden kan inte ha pågått i mer än ett par minuter innan den vitkåpade mannen föll ner medvetslös bredvid dig efter ett hårt slag i bakhuvudet levererat av Willy, som måste dykt upp runt hörnet. Knappt hann du andas igen innan fyra andra, identiskt klädda män, dök upp bakom husknuten. Willy såg skrämsen ut - de måste ha jagat honom hit. En av männen drog plötsligt en revolver! Du grep tag i Elizabeth och lyckades mirakulöst få med dem utan att någon blev skjuten. Fast övertygad om att de vitkåpade männen var er hack i häl, flydde ni i panik mot närmsta byggnad: tågstationen. Utanför stationen fick du syn på de två gamla gubbarna Ben och Gregory. Väl medveten om att de skulle gå ett grymt öde till mötes om de stannade kvar och mötte de kåpklädda männen skrek du åt dem att följa efter er, och hjälpte dem upp. Under tiden hade Willy slagit in ett fönster på stationen och börjat hjälpa Elizabeth och Marion in. Därefter de gamla männen och du. När du landat på golvet innanför, och Willy börjat krypa in hördes en knall från ett skjutvapen utanför. Du slängde dig instinktivt undan under en bänk, ovetandes om skottet träffat Willy eller inte. Willy landade på det kalla betonggolvet och låg stilla. Allt blev tyst ett tag, och så plötsligt en knall till...”

(P) Scen 6

Ben Watkins

74 år, normallång med kulmage, mörkhyad. För liten skjorta, finbyxor och loafers.

”Du lever i Roswell som pensionär sedan åtta år tillbaka. I din ungdom arbetade du som snickare, men nuförtiden begränsar du dig till hobbykreationer. Du satt som bäst med din gode vän Greg på en bänk utanför tågstationen och samtalade då friden bröts av att unge Rick Walkens kom springande skrikandes med sin fru, deras dotter och ännu en man som du inte riktigt kände igen. Rick skrek åt er att ni var i stor fara och slet i er för att få er att följa med. Den andre unga mannen hade under tiden slagit sönder en ruta till stationen och börjat med att hjälpa Ricks fru och dotter in. Efter dem blev ni inhjälpta och tillsagda att gömma er vid bortre väggen. Att det var fullt allvar förstod du först då du hörde skottlossning utifrån, och såg den andre unge mannen falla till golvet med en blödande arm....”

(B) Scen 6

Gregory Rossdale

73 år, normallång och spinkig, mörkhyad. Gammal lila kostym och finskor.

”Du lever i Roswell som pensionär sedan åtta år tillbaka. I din ungdom arbetade du som mekaniker, men nuförtiden begränsar du dig till din egen veteranbil. Du satt som bäst med din gode vän Ben på en bänk utanför tågstationen och samtalade då friden bröts av att unge Rick Walkens kom springande skrikandes med sin fru, deras dotter och ännu en man som du inte riktigt kände igen. Rick skrek åt er att ni var i stor fara och slet i er för att få er att följa med. Den andre unga mannen hade under tiden slagit sönder en ruta till stationen och börjat med att hjälpa Ricks fru och dotter in. Efter dem blev ni inhjälpta och tillsagda att gömma er vid bortre väggen. Att det var fullt allvar förstod du först då du hörde skottlossning utifrån, och såg den andre unge mannen falla till golvet med en blödande arm...”